

საქმე # 200100119002808092
#1/12-19 (№-----)

**თელავის რაიონული სასამართლო
გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით**

13
თელავი

თებერვალი

2019

წელი

**თელავის რაიონული სასამართლოს
მოსამართლე ზვიად შარაძემ
თინათინ ფეიქრიშვილის მდივნობით,**

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - ნ-----ი

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - კ-----ი - დაბადებული 1-----ს, საქართველოს
მოქალაქე, პირადი №-----, ნასამართლობის მქონე, მცხოვრები: ა-----
-----.

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-
2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტითა და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹-
151-ე მუხლის პირველი ნაწილი.

სხდომის სახე - ღია

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლომ დაადგინა:

2018 წლის 29 დეკემბერს, დაახლოებით 12:00 საათზე, ახმეტის რაიონის სოფელ
ზემოალვანში, კ-----ის საცხოვრებელ სახლში, საძინებელ ოთახში, კ-----
-----მა ფიზიკურად იძალადა მეუღლეზე ა-----ზე, მათი
არასრულწლოვანი შვილის 15 წლის ნინო ღუზარაულის თანდასწრებით, კერძოდ,
კ-----მა ხელი დაარტყა ა-----ს მარჯვენა ბეჭის არეში, რა დროსაც

ამ უკა---კნელმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

2018 წლის 26 დეკემბერს დაახლოებით 03:00 საათზე, ახმეტის რაიონის სოფელ ზემო ალვანში, კ-----ის საცხოვრებელ სახლში, საძინებელ ოთახში ა-----ს სიცოცხლის მოსპობით დაემუქრა მისი მეუღლე კ-----ი. კერძოდ, კ-----ი უყვიროდა ა---, რომ არ აცოცხლებდა, ხერხემალში გადაამტვრევდა, ასევე ემუქრებოდა ყელის გამოჭრით და ცდილობდა საძინებელ ოთახში კარის შემტვრევას. ა-----მა კ-----ის მხრიდან გამოთქმული მუქარა აგრესიისა და მისი ქმედებების ფონზე აღიქვა რეალურად და გაუჩნდა სიცოცხლის მოსპობის საფუძვლიანი შიში.

2. მტკიცებულებათა ერთობლიობა და სამართლებრივი შეფასება:

სასამართლომ მხარეთა უშუალო მონაწილეობით განიხილა საქმე და მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ სახეზეა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ, შეთანხმებულ მტკიცებულებათა (მოწმეთა ჩვენებები; დაზარალებულის ჩვენება; სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნა და სხვ.) ერთობლიობა კ-----ის დამნაშავედ ცნობისა და მის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის.

სასამართლო სხდომაზე მტკიცებულებები არ გამოკვლეულა, ვინაიდან ისინი მხარეებს არ გაუხდიათ სადავოდ და საქართველოს სსკ-ის 73-ე მუხლის "დ" პუნქტის თანახმად, მათ მიენიჭათ პრეიუდიციული მნიშვნელობა.

ამდენად, ერთმანეთთან შეთანხმებული, ეჭვის გამომრიცხავი მტკიცებულებების ერთობლიობით, სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რომ კ-----მა ჩაიდინა **ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, მანვე ჩაიდინა ოჯახის წევრის მიმართ სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში** დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹-151-ე მუხლის პირველი ნაწილით.

3. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

კ-----ს შემამსუბუქებელი გარემოება არ გააჩნია, რაც შეეხება დამამძიმებელ გარემოებას არის ის, რომ იგი ნასამართლევა განზრახი ძალადობრივი დანაშაულისათვის.

4. სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:

სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს ბრალდებულ კ-----
-----ის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს,
დანაშაულის ჩადენის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ
მართლსაწინააღმდეგო ნებას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და
მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნაშავის პიროვნებას.

გარდა ამისა სასამართლო განმარტავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 58-ე მუხლის 1-
ელი ნაწილის თანახმად დანაშაულის რეციდივის დროს ვადიანი თავისუფლების
აღკვეთის დანიშვნისას მოსახდელი სასჯელის ვადა სულ მცირე 1 წლით უნდა
აღემატებოდეს ჩადენილი დანაშაულისათვის ამ კოდექსის შესაბამისი მუხლით ან
მუხლის ნაწილით გათვალისწინებული სასჯელის მინიმალურ ვადას.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, კ-----ს უნდა შეეფარდოს სასჯელის
ისეთი სახე და ზომა, რაც ხელს შეუწყობს სამართლიანობის აღდგენას, ახალი
დანაშაულის თავიდან აცილებასა და დამნაშავის რესოციალიზაციას.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო
კოდექსის 225-ე, 258-260-ე, 268-269-ე, 271-274-ე, 277-279-ე, 292-293-ე მუხლებით,

და ა დ გ ი ნ ა:

კ-----ი ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის
სამართლის კოდექსის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტითა და
საქართველოს სსკ-ის 11¹-151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული
დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად დაენიშნოს:

საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით
გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის - თავისუფლების აღკვეთა 2
(ორი) წლის ვადით;

საქართველოს სსკ-ის 11¹-151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული
დანაშაულის ჩადენისათვის - თავისუფლების აღკვეთა 9 (ცხრა) თვის ვადით;

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის საფუძველზე უფრო მკაცრმა სასჯელმა
შთანთქმის ნაკლებად მკაცრი სასჯელი და დანაშაულთა ერთობლიობით კ-----
-----ს სასჯელის სახედ დაენიშნოს თავისუფლების აღკვეთა 2 (ორი) წლის
ვადით.

კ-----ს სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყოს განაჩენის გამოტანის
დღიდან 2019 წლის 13 თებერვალს. მასვე სასჯელის მოხდის ვადაში ჩათვალოს

პატიმრობაში ყოფნის დრო 2018 წლის 29 დეკემბრიდან - 2019 წლის 23 იანვრის ჩათვლით პერიოდი.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში თელავის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:
შარაძე

ზვიად